

Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen

Defacqzstraat 1 bus 10

1000 Brussel

info@cbar-bchv.be

www.cbar-bchv.be

VERSLAG VAN DE CONTACTVERGADERING VAN HET BCHV

8 september 2009

Aanwezigen

Dames: Bultez (Ciré), Casteleyn (VMC), Charles (LDH), Crauwels (VVSG), de Aguirre (UNHCR), D'Hoop (IOM), Dogniez (Croix-Rouge), Dupont (AI), Grafe (ADDE), Janssen (Foyer), Janssens (Rode Kruis), Machiels (Fedasil), Maes (BCHV), Masurelle (Fedasil), Nicholson (UNHCR), Poppe (VWV), Smeets (BCHV), Thiébaud (APD), van der Haert (BCHV), Verstrepen (OVb), Vissers (CGVS)

Heren: Beys (Caritas), Geysen (OE), Renders (JRS), Stoianov (CSP), Vinikas (CBAR), Wissing (CBAR).

Opening van de vergadering door de Heer Vinikas

De heer Vinikas opent de vergadering om 9u45. Hij heet mevrouw Nicholson, Senior Regional Legal Officer bij het UNHCR in Brussel, welkom en vraagt haar zich te presenteren, wat gedaan wordt.

De heer Vinikas legt eveneens uit dat ten gevolge van de nieuwe instructies over de regularisatie en in het vooruitzicht van verschillende vragen over dit onderwerp, het BCHV de heer Gozin contacteerde, verantwoordelijke van de cel humanitaire regularisaties van DVZ, met de vraag of deze aanwezig wilde zijn op de vergadering, om te vermijden dat alle vragen via de heer Geysen zouden passeren.

De heer Gozin heeft deze uitnodiging echter afgewezen vanwege het vele werk met de lopende regularisatiecampagne. Hoe dan ook, hij stelde voor dat de heer Roosemont zelf naar de volgende contactvergadering van 13 oktober zou komen, maar deze kan zich enkel vrijmaken in de namiddag. De heer Vinikas vraagt bijgevolg aan de aanwezigen of ze akkoord gaan om de volgende vergadering in de namiddag te houden in de plaats van in de voormiddag opdat men de heer Roosemont zou kunnen ontvangen. Dit voorstel wordt door alle deelnemers geaccepteerd. De heer Geysen voegt nog toe dat het Vademecum omtrent de regularisatie beschikbaar is op de website van DVZ.

Goedkeuring van het verslag van de vergadering van 9 juni 2009

Het verslag van de vergadering van 9 juni 2009 wordt goedgekeurd zonder opmerkingen.

Mededelingen van de Dienst Vreemdelingenzaken (De heer Geysen)

1. In de loop van de maand juni 2009 werden 1.251 asielaanvragen ingediend. 1.209 aanvragen werden ingediend op het grondgebied, 19 in de gesloten centra en 23 aan de grens. Dit betekent een stijging van 106 asielaanvragen in vergelijking met mei 2009.
2. De meest voorkomende nationaliteiten van de asielaanvragen in juni 2009 zijn: Afghanistan (141), Kosovo (112), Irak (103), Rusland (102), Guinee (64), Iran (61), Armenië (53), Kongo (48), Syrië (37), Kameroen (31), Servië (29) en China (Tibet) (22).
3. In juni 2009 werden 1.194 beslissingen genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken, onderverdeeld als volgt: 856 aanvragen werden overgemaakt aan het CGVS, 118 beslissingen in het kader van de Dublinprocedure (25 en 26quater), 220 weigeringen van inoverwegingname (13quater) en 75 dossiers werden zonder voorwerp afgesloten. Totaal afgesloten dossiers door DVZ: 1.269.
4. In juni 2009 werden 389 meervoudige asielaanvragen ingediend (dit zijn er 43 meer dan in de maand mei 2009). Dit vertegenwoordigt 32,18 % van het aantal aanvragen dat ingediend werden in de maand juni 2009. Deze aanvragen werden voornamelijk ingediend door personen afkomstig uit: Afghanistan (71), Iran (55), Irak (49), Rusland (34), Kosovo (21), China (16), Pakistan (12) en Guinee en Syrië (9).
5. Met betrekking tot de opsluitingen in juni 2009: 2 personen werden vastgehouden op grond van artikel 74/6 §1bis. In de “Dublin-“gevallen werden 30 personen opgesloten op grond van artikel 51/5 §1 (namelijk op het ogenblik van het indienen van de asielaanvraag, bijlage 39ter) en 83 anderen ten gevolge van de aflevering van een beslissing onder de vorm van een bijlage 26quater (weigering van tenlasteneming door België). Er werden 3 gezinnen zonder kinderen opgesloten en 5 gezinnen met 13 kinderen naar Tubize of Zulte overgebracht.
6. In juni 2009 werden 71 NBMV geregistreerd door de Dienst Vreemdelingenzaken (65 jongens en 6 meisjes). Allen hebben een asielaanvraag ingediend op het grondgebied. Er waren 3 NBMV tussen 0 en 13 jaar oud, 24 tussen 14 en 15 en 44 tussen 16 en 17. Onder de geregistreerde NBMV waren er 36 afkomstig uit Afghanistan, 5 uit Irak, 3 uit Guinee en 2 uit Kongo, Kameroen, Kosovo, Moldavië en Servië.
7. In de loop van de maand juli 2009 werden 1.363 asielaanvragen ingediend. 1.309 aanvragen werden ingediend op het grondgebied, 27 in de gesloten centra en 27 aan de grens. Dit betekent een stijging van 112 asielaanvragen in vergelijking met juni 2009.
8. De meest voorkomende nationaliteiten van de asielaanvragen in juli 2009 zijn: Afghanistan (149), Rusland (129), Kosovo (119), Iran (111), Irak (83), Guinee (78), Armenië (66), Kongo (55), Servië (45), Syrië (26), onbepaald (24) en Turkije (21).

9. In juli 2009 werden 970 beslissingen genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken, onderverdeeld als volgt: 705 aanvragen werden overgemaakt aan het CGVS, 55 beslissingen in het kader van de Dublinprocedure (25 en 26quater), 210 weigeringen van inoverwegingname van een meervoudige aanvraag (13quater) en 69 dossiers werden zonder voorwerp afgesloten. Totaal aantal afgesloten dossiers door DVZ: 1.039.
10. In juli 2009 werden 423 meervoudige asielaanvragen ingediend (dit zijn er 34 meer dan in de maand juni 2009). Dit vertegenwoordigt 32,31 % van het aantal aanvragen dat ingediend werden in de maand juli 2009. Deze aanvragen werden voornamelijk ingediend door personen afkomstig uit: Iran (91), Afghanistan (64), Irak (38), Rusland (32), Kosovo (19), China (12), Servië en Syrië (13), Slovakije en Guinee (12)
11. Met betrekking tot de opsluitingen in juli: 1 persoon werd vastgehouden op grond van artikel 74/6 §1bis. In de “Dublin-“gevallen werden 26 personen opgesloten op grond van artikel 51/5 §1 (namelijk op het ogenblik van het indienen van de asielaanvraag, bijlage 39ter) en 37 anderen ten gevolge van de aflevering van een beslissing onder de vorm van een bijlage 26quater (weigering van tenlasteneming door België). 1 gezin met 1 kind werd overgebracht naar Zulte.
12. In juli 2009 werden 86 NBMV geregistreerd door de Dienst Vreemdelingenzaken (68 jongens en 18 meisjes). Allen van hen hebben een asielaanvraag ingediend op het grondgebied. Er waren 8 NBMV tussen 0 en 13 jaar oud, 25 tussen 14 en 15 en 53 tussen 16 en 17. Onder de geregistreerde NBMV waren er 32 afkomstig uit Afghanistan, 14 uit Guinee, 8 uit Kongo, 4 uit Irak, 3 uit Servië en 2 uit Nigeria, Albanië en India.
13. In de loop van de maand augustus 2009 werden 1.368 asielaanvragen ingediend. 1.317 aanvragen werden ingediend op het grondgebied, 26 in de gesloten centra en 25 aan de grens. Dit betekent een stijging van 5 asielaanvragen in vergelijking met juli 2009.
14. De meest voorkomende nationaliteiten van de asielaanvragen in augustus 2009 zijn: Afghanistan (151), Rusland (137), Kosovo (116), Irak (94), Guinee (81), Iran (65), Armenië (50), Kongo (46), Servië (40), Slovakije (37) en China (Tibet) (31).
15. In augustus 2009 werden 1.130 beslissingen genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken, onderverdeeld als volgt: 820 aanvragen werden overgemaakt aan het CGVS, 69 beslissingen in het kader van de Dublinprocedure (25 en 26quater), 241 weigeringen van inoverwegingname van een meervoudige aanvraag (13quater) en 43 dossiers werden zonder voorwerp afgesloten. Totaal aantal afgesloten dossiers: 1.173.
16. In augustus 2009 werden 377 meervoudige asielaanvragen ingediend (dit zijn er 46 minder dan in de maand juli 2009). Dit vertegenwoordigt 28,63 % van het aantal aanvragen dat ingediend werden in de maand augustus 2009. Deze aanvragen werden voornamelijk ingediend door personen afkomstig uit: Afghanistan (84), Irak (23), Iran (46), Rusland (44), China (12), Kosovo (13), Guinee (12) en Hongarije (11).

17. Met betrekking tot de opsluitingen: niemand werd vastgehouden op grond van artikel 74/6 §1bis. In de “Dublin-“gevallen werden 27 personen opgesloten op grond van artikel 51/5 §1 (namelijk op het ogenblik van het indienen van de asielaanvraag, bijlage 39ter) en 41 anderen ten gevolge van de aflevering van een beslissing onder de vorm van een bijlage 26quater (weigering van tenlasteneming door België).
18. In augustus 2009 werden 80 NBMV geregistreerd door de Dienst Vreemdelingenzaken (63 jongens en 17 meisjes). Allen hebben een asielaanvraag ingediend op het grondgebied. Er waren 4 NBMV tussen 0 en 13 jaar oud, 25 tussen 14 en 15 en 50 tussen 16 en 17. Onder de geregistreerde NBMV waren er 22 afkomstig uit Afghanistan, 19 uit Guinee, 6 uit Irak en 3 uit Servië en uit Djibouti.
19. De heer Beys vraagt of Dienst vreemdelingenzaken onderzocht heeft of er een link bestaat tussen de nieuwe asielprocedure, meer specifiek het feit dat geen nieuwe elementen meer kunnen worden voorgelegd bij de RVV, en het hoog aantal meervoudige asielaanvragen. De heer Geysen antwoordt dat het vaak dezelfde personen zijn die soms 10 tot 20 keer een asielaanvraag indienen. Misschien zal dit met de regularisatiecampagne verminderen.
20. De heer Beys vraagt of er statistieken bestaan over het percentage 13quater beslissingen bij meervoudige aanvragen. De heer Geysen antwoordt dat hij ernaar zal informeren. Na de vergadering kreeg het BCHV van de heer Geysen de volgende cijfers: in 2008 werd voor 48,93 % van de meervoudige asielaanvragen een 13 quater genomen, 51,07% werd overgemaakt aan het CGVS. In 2009 werd tot eind augustus voor 54,43 % een 13 quater getroffen, 45,57 % werd overgemaakt aan het CGVS.
21. Mevrouw Casteleyn vraagt of er bij de meervoudige aanvragen van Afghanen vaak sprake is van nieuwe documenten of enkel nieuwe verklaringen in het relaas. De heer Geysen antwoordt dat sommigen documenten hebben, maar lang niet allemaal. Mevrouw Casteleyn wenst te weten of er sprake is van een karikatuur als men spreekt over 10 tot 20 asielaanvragen. De heer Geysen antwoordt dat 20 asielaanvragen uiteraard een minderheid is, maar dat 8 à 9 asielaanvragen niet uitzonderlijk is.
22. Mevrouw Bultez vraagt of het nog steeds zo is dat Afghanen *de facto* onverwijderbaar zijn. De heer Geysen bevestigt dat Afghanen uiterst zelden worden uitgewezen. Bijgevolg vraagt mevrouw Bultez of een tijdelijk statuut niet wenselijk is voor zij die onverwijderbaar zijn, zoals Iranese, Iraakse en Afghanen.
23. Mevrouw Verstrepen vraagt of statistieken toegankelijk zijn mbt. de meervoudige aanvragen. De heer Geysen heeft de statistieken overgemaakt aan het BCHV, ze worden in bijlage aan dit verslag gevoegd.
24. De heer Renders wijst op het feit dat de situatie in Afghanistan dagelijks evolueert en vraagt of DVZ deze situatie volgt. De heer Geysen antwoordt dat de situatie regelmatig wordt geëvalueerd en dat vele dossiers worden overgemaakt aan het CGVS.

25. De heer Renders wijst op een specifieke zaak waarin een man in een gesloten centrum een nieuwe asielaanvraag indiende en enkele uren na het indienen van de nieuwe asielaanvraag een bijlage 13quater kreeg. De heer Geysen antwoordt dat dit uitzonderlijk snel is. De heer Renders preciseert dat in het concrete geval wel een vlucht was geboekt. De heer Geysen stelt dat dit allicht de reden is waarom zo snel een 13 quaterbeslissing werd genomen. De heer Renders voegt hier nog aan toe dat deze persoon werd gerepatrieerd naar Irak, ondanks het feit dat de advocaat een beroep had ingediend tegen de beslissing van DVZ et nog alvorens de zaak werd vastgesteld voor de RVV.
26. Mevrouw Maes vraagt hoe het staat met de achterstand in de behandeling van de regularisatie-aanvragen 9ter. Ze wijst op een schrijvende zaak waarin dit jaar in januari een aanvraag 9ter in hoogdringendheid werd ingediend bij DVZ voor een geval van een man met ernstige levercirrose. De man had nood aan een levertransplantatie, maar de mutualiteit stelde als voorwaarde voor het inschrijven op de wachtlijst dat de regularisatieaanvraag zou worden ontvankelijk verklaard. De man was in bezit van identiteitsdocumenten, medische attesten en woonde bij zijn reeds eerder in België geregulariseerde vrouw en 4 kinderen. Ondanks herhaaldelijk aandringen van de advocate kwam van Dienst Vreemdelingenzaken geen antwoord. De man overleed op 5 augustus. De heer Geysen wijst erop dat de vraag veeleer aan de heer Gozin moet gesteld worden, maar vermoedt dat er inderdaad een aanzienlijke achterstand is in de behandeling van de medische regularisatie-aanvragen, mede aangezien men nog steeds artsen zoekt. Mevrouw Maes wijst erop dat in casu enkel een ontvankelijkheidsverklaring door de mutualiteit werd vereist.
27. De heer Renders wijst op een recent arrest van de RVV aangaande de problematiek Dublin-Griekeland waarin door de rechter opnieuw expliciete garanties werden geëist. De heer Geysen antwoordt dat intern aan een nota rond Dublin-Griekenland wordt gewerkt maar dat ondertussen wel nog gewerkt wordt met “tacit agreements” en dat mensen nog worden uitgewezen naar Griekenland.
28. Er wordt gevraagd hoe het staat met het fonds rond terugkeer bij Dienst vreemdelingenzaken. De heer Geysen wijst enerzijds op een fonds aangaande gedwongen terugkeer dat wordt beheerd door DVZ en anderzijds een fonds aangaande vrijwillige terugkeer waarbij wordt samengewerkt met Fedasil. Voor meer informatie verwijst hij naar de informatie op de website van DVZ.

Mededelingen van het CGVS (Mevrouw Vissers)

29. Mevrouw Vissers stelt voor om enkel de statistieken van de maand augustus mondeling mee te delen en om de statistieken van de maanden juni en juli aan het BCHV over te maken.
30. Mevrouw Vissers laat weten dat het CGVS in augustus 2009 766 beslissingen nam, verdeeld als volgt: 122 erkenningen van het statuut van vluchteling en 30 toekenningen van de subsidiaire bescherming.

31. In augustus 2009 verkregen vooral personen komende uit volgende landen het statuut van vluchteling: Irak (15), Kongo (12), Guinee (11), Kosovo (9) en Kameroen (8). De andere erkenningen moeten verdeeld worden over de overige landen.
32. De subsidiaire bescherming werd in augustus 2009 voornamelijk toegekend aan personen komende uit de volgende landen: Irak (24), Afghanistan (9) en Somalië (5).
33. Mevrouw Vissers legt verder uit dat er op 31 augustus in het totaal 6.537 dossiers in behandeling waren op het CGVS. Dit is een lichte stijging die te wijten is aan verschillende oorzaken en voornamelijk aan de stijging van de eerste en de tweede asielaanvragen, maar eveneens aan het effect van een arrest van de Raad van State die een beslissing van de Vaste Beroepscommissie (VBV) annuleerde omwille van redenen van onwettelijkheid van de handtekening. (zie §36 van dit verslag)
34. Mevrouw Vissers wenst eveneens mede te delen dat het CGVS, op vraag van Fedasil, bijzondere interne instructies heeft genomen ten aanzien van asielzoekers opgevangen in de noodopvang of in de hotels. Deze personen worden niet opgeroepen voor een verhoor door het CGVS zolang ze niet geïntegreerd zijn in een opvangcentrum. Wanneer deze personen omwille van bijzondere en uitzonderlijke redenen toch geconvoceerd moeten worden, dan wordt er voorafgaand contact gezocht met een contactpersoon van Fedasil om te verzekeren dat de asielaanvrager op de hoogte zal zijn van de convocatie.
35. Mevrouw Vissers laat eveneens weten dat er de laatste maanden geen significante veranderingen zijn geweest in het beleid van het CGVS omtrent het toekennen van de subsidiaire bescherming.
36. Vervolgens legt mevrouw Vissers uit wat de gevolgen zijn van het arrest van de Raad van State van 28 mei 2008 dat een beslissing van de VBV annuleerde door te stellen dat de beslissing van het CGVS, die werd bevestigd door de VBV, niet geldig is omdat deze ondertekend werd door de Adjunct-commissaris, zonder dat in de beslissing werd aangegeven dat de Commissaris generaal verhinderd was. Het CGVS blijft er nochtans van overtuigd dat de beslissing geldig genomen werd. Voor enkele dossiers lopende bij de RVV, alsook in cassatie voor de Raad van State heeft het CGVS zijn argumentatie in die zin ontwikkeld Het is af te wachten wat de jurisprudentie zal brengen. Daarnaast besliste het CGVS voor enkele honderden dossiers beslissingen in te trekken. Hiertoe werd voorlopig – in afwachting van eventueel duidelijkere jurisprudentie - beslist om het aantal dossiers waarin de ondertekening een probleem zou kunnen zijn, te beperken Het gaat om dossiers waarvoor er een beroep lopende was bij de RVV of waarvan de beroepstermijn nog niet beëindigd was. Het gaat in elk geval over puur formele intrekkingen en de nieuwe beslissingen zijn doorgaans op dezelfde manier gemotiveerd, maar ondertekend door de Commissaris generaal.
37. Ten slotte laat mevrouw Vissers weten dat het hervestigingsproject goed en wel begonnen is en dat de eerste betrokken personen aangekomen zijn op 2 september. Het gaat over een groep Irakezen, namelijk 10 personen komende van Jordanië en 26 van Syrië. Een laatste groep Palestijnen (11 personen) moet nog aankomen eind

september. De aangekomen personen werden op de luchthaven ontvangen en kregen een eerste briefing van het CGVS, Fedasil en IOM. Zij betoonden zich bijzonder dankbaar voor de mogelijkheid die hen werd geboden om naar België te komen. Mevrouw Vissers verwijst naar de website van het CGVS voor meer informatie en verdeelt persdossiers waarin eveneens veel informatie staat over dit project. Mevrouw Masurelle verwijst ook naar de website www.resettlement.be. Mevrouw Vissers herhaalt dat er vanuit de regering voor de huidige operatie geopteerd werd om bij de selectie van deze vluchtelingen de nadruk te leggen op de specifieke groep “women at risk”, alleenstaande vrouwen uit Irak, al dan niet met kinderen, die zich in een bijzondere positie bevinden als vluchteling in Syrië en Jordanië. Daarnaast werden een tiental plaatsen gereserveerd voor Palestijnse vluchtelingen uit Irak. Het betreft een pilootproject, dat tot op heden zeer positief blijkt te zijn en dit voornamelijk dankzij de goede samenwerking met de verschillende partners zoals Fedasil, IOM, DVZ, UNHCR, de NGO's en andere partners.

38. Mevrouw Casteleyn vraagt of de personen die in België zijn aangekomen in het kader van de hervestiging een asielaanvraag hebben moeten indienen en met welke documenten zij gereisd hebben. Mevrouw Vissers antwoordt dat het juridische gezien niet mogelijk was hen al een attest van vluchteling toe te kennen voor hun aankomst. Ze zijn dus verplicht een asielprocedure te doorlopen in België, maar het gaat om een formele procedure. De heer Geysen voegt toe dat deze personen met een paspoort of met een laissez-passer gereisd hebben. Bij hun aankomst hebben ze een asielaanvraag ingediend bij DVZ die zich beperkt heeft tot het registreren van de aanvraag zonder de geïnteresseerden te interviewen. Alles is zeer makkelijk verlopen en alle dossiers werden al overgemaakt aan het CGVS. Mevrouw Vissers voegt op haar beurt toe dat het CGVS nog geen beslissing heeft genomen, maar dat dit kortelings zal gebeuren. De aangekomen personen werden opgevangen in de opvangcentra van Pondsromme en van Sint-Truiden. De heer Geysen voegt daaraan toe dat de Palestijnen zullen aankomen op 23 september met een laissez-passer.
39. Mevrouw Casteleyn wenst eveneens te weten wat het CGVS van plan is te doen met de beslissingen die getroffen zijn door het arrest van de Raad van State maar die niet zijn ingetrokken. Mevrouw Vissers legt uit dat er verschillende soorten beslissingen getekend werden door een adjunct van de Commissaris generaal waarvan slechts een deel getroffen is door dit arrest. Vooreerst benadrukt mevrouw Vissers dat er zich geen probleem stelt voor de beslissingen, genomen door de Commissaris-generaal. Ook wanneer er reeds een eindarrest werd geveld door een jurisdictie (de RVV, de VBV of de Raad van State) is deze jurisprudentie niet van toepassing. Hetzelfde wanneer de beroepstermijn verlopen is zonder dat er een beroep ingediend werd. Er bestaan eveneens (conform de oude procedure) genomen bevestigende beslissingen (inclusief de achterstand voor de Raad van State) waarvoor de adjunct-commissaris de wettelijke competentie had om deze te tekenen (cfr. het opgeheven artikel 63/3 uit de oude Vreemdelingenwet). Ten slotte zijn alle andere beslissingen hangende bij de RVV, waaronder een deel van de historische achterstand van de VBV, getroffen. Hetzelfde voor de Raad van State hangende cassatieberoepen. Mevrouw Vissers herinnert eraan dat het CGVS besliste om zich in enkele zaken, hangende voor de RVV en voor de Raad van State, te verdedigen. De RVV heeft zich intussen al beraad in Algemene Vergadering voor het bepalen van een positie.

40. Mevrouw Poppe vraagt hoe het staat met de opstellen van een nieuw KB over de werking van het CGVS. Mevrouw Vissers antwoordt dat ze hier niet meer inlichtingen over heeft.
41. Mevrouw Poppe laat opmerken dat verscheidene advocaten meldden aan de helpdesk van VwV dat het gebeurt dat de vertaling tijdens het verhoor op het CGVS niet altijd verloopt in de taal van de procedure, maar in een andere nationale taal, of zelfs in het Engels. Soms valt het ook voor dat het interview zich onmiddellijk in een andere taal afspeelt die de dossierbehandelaar meester is (zoals het Spaans, Portugees of Arabisch). De advocaat beheerst deze talen niet steeds en kan dus, in deze gevallen, het verhoor niet naar behoren volgen en de verdediging van zijn cliënt niet voldoende verzekeren. Zij vraagt of het niet mogelijk zou zijn om op zijn minst de advocaat op voorhand te verwittigen opdat deze de nodige voorzorgen kan nemen. Mevrouw Vissers antwoordt dat volgens jurisprudentie het CGVS niet verplicht is om de vertaling te doen naar de taal van de procedure, maar zij begrijpt het aangehaalde probleem wel en stelt voor om dit intern voor te leggen opdat het kan besproken worden.
42. Mevrouw Maes wenst meer precisie omtrent de contactpersoon bij Fedasil die men kan contacteren om tussen te komen wanneer een gehoor hoe dan ook moet plaatsvinden voor een asielzoeker die op hotel verblijft. Mevrouw Vissers antwoordt dat deze persoon Johanna Pöykkö is, wat bevestigd wordt door Mevrouw Machiels. Mevrouw van der Haert vraagt tevens meer uitleg over deze gevallen en meer bepaald of het CGVS verzekert dat er een advocaat aangeduid is en of deze de tijd heeft gehad om de procedure voor te bereiden met zijn cliënt. Mevrouw Vissers zegt dat deze gevallen zeldzaam zijn, maar dat dit kan voorvallen bijvoorbeeld op vraag van de betrokkene of als er versnellingen aan de orde zijn. Fedasil wordt steeds op de hoogte gebracht van deze situaties.
43. Mevrouw van der Haert laat opmerken dat er verwarring bestaat over de datum die de termijn van één jaar inzet gedurende dewelke de erkend vluchteling een aanvraag moet indienen om te kunnen genieten van minder restrictieve voorwaarden voor een gezinshereniging (artikel 10, al. 4 van de vreemdelingenwet). Volgens DVZ begint deze termijn op het moment van de beslissing van het CGVS. De notificatie ervan gebeurt echter niet altijd onmiddellijk en de beslissing wordt enkel definitief 15 dagen na de notificatie (beroepstermijn). Het is slechts vanaf de datum waarop de beslissing definitief is dat de persoon zijn attest van vluchteling kan krijgen. Mevrouw van der Haert voegt toe dat het dus logisch lijkt dat deze termijn enkel begint te lopen wanneer de beslissing definitief geworden is. Zij haalt ook de bijzondere situatie aan van personen die erkend zijn op basis van het risico van besnijdenis van hun dochter en voor wie de beslissing slechts definitief wordt eens ze een verklaring op de eer hebben ondertekend. Mevrouw Vissers antwoordt dat ze verkiest dat deze vraag schriftelijk naar het CGVS wordt verstuurd, opdat ze over deze kwestie kunnen nadenken.
44. Mevrouw Maes vraagt zich af wat het CGVS zal doen met het nieuwe standpunt van UNHCR met betrekking tot de veiligheidssituatie in Afghanistan, waarbij afstand gedaan werd van de lijst van onveilige districten omdat de situatie zo volatiel is dat niet kan nagegaan worden of de andere districten wel veilig zijn. Mevrouw Vissers

zegt dat er akte genomen werd van het nieuwe standpunt en dat er 2 researchers voltijds bezig zijn met het verzamelen van de meest recente info, waaronder ook die m.b.t. de presidentsverkiezingen. Daarna komt er een eigen veiligheidsupdate, die daarna opgevolgd wordt. Voor Sri Lanka geldt hetzelfde.

Mededelingen van het UNHCR (Mevrouw de Aguirre)

45. Mevrouw de Aguirre deelt mee dat sinds de laatste contactvergadering in juni 2009, verschillende interessante documenten werden gepubliceerd op Refworld (www.refworld.org), onder andere¹:

- De aanbevelingen van UNHCR aan het Zweeds Voorzitterschap van de Europese Unie (juli – december 2009) van juni 2009.
- “*UNHCR Statement on Article 1F of the 1951 Convention*” van juli 2009. Dit ‘Statement’ werd gepubliceerd in de context van prejudiciële vragen die aan het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in Luxemburg werden gesteld door het Duitse Federaal Administratief Hof met betrekking tot de interpretatie van de artikelen 12(2)(b) en (c) van de Kwalificatierichtlijn. De gestelde vragen betreffen de voorwaarden waaronder uitsluiting van vluchtelingenstatus zou moeten worden toegepast op leden van een terroristische organisatie of op personen die de gewapende strijd van dergelijke organisatie steunen.
- De richtlijnen om de nood aan internationale bescherming van asielzoekers van Afghanistan te evalueren van juli 2009. Deze richtlijnen vervangen de richtlijnen van december 2007, evenals het document ‘*Afghanistan Security Update Relating to Complementary Forms of Protection*’ van oktober 2008. Wat de veiligheidssituatie betreft, is het voor UNHCR niet meer haalbaar om verder geactualiseerde informatie te verstrekken over alle verschillende plaatsen in Afghanistan. Daarom moet worden verwezen naar publiek beschikbare informatie.
- Nota over de toepassing van de richtlijnen betreffende Sri Lanka van juli 2009. UNHCR is nog steeds bezorgd om de mensenrechtensituatie in Sri Lanka. UNHCR is van mening dat de observaties en aanbevelingen die werden uiteengezet in de richtlijnen van april 2009 geldig blijven.
- Thematische compilatie van de Conclusies van het Uitvoerend Comité van augustus 2009.
- Rapport over vrouwelijke asielzoekers en vluchtelingen in Frankrijk van juni 2009.
- “*Climate Change, Natural Disasters and Human Displacement: A UNHCR Perspective*” van augustus 2009.
- Een boek “*The Right to Asylum between Islamic Shari'ah and International Refugee Law: A Comparative Study*”, door Prof. Ahmed Abou-El-Wafa van juni 2009.

¹ Meer informatie en de linken naar de opgesomde documenten et andere gepubliceerde documenten bevinden zich in bijlage bij dit verslag.

46. Tenslotte, van de documenten die werden gepubliceerd ter gelegenheid van het Permanent Comité, kan de Nota inzake Internationale Bescherming van 5 juni 2009 diegenen interesseren die een globaal beeld wensen betreffende de problematiek van de personen waarvoor UNHCR bevoegd is in de wereld.

Mededelingen van IOM (Mevrouw D'Hoop)

47. Mevrouw D'Hoop geeft de cijfers mee van de vrijwillige terugkeer in juli en augustus 2009. In juli hebben 245 personen een dossier ingediend met een aanvraag tot vrijwillige terugkeer. 237 daarvan zijn effectief vrijwillig vertrokken. De top vijf van landen van bestemming is: Brazilië (84), Oekraïne (41), Rusland (15), Moldavië (11) en Mongolië (11). Van diegenen die vertrokken zijn, hadden er drie een hangende asielaanvraag, 51 waren uitgeprocedeerd en 183 verbleven illegaal op het grondgebied. De meeste dossiers werden door de NGO's aangedragen (166); de andere partners zijn: Croix-Rouge/Rode Kruis (samen 29), gesloten centra (15) waaronder opvanghuizen voor families (7), en centra van Fedasil (15). Aan 47 personen werd een reïntegratiepremie toegekend: o.a. aan 10 Brazilianen, 7 Angolezen, 6 Slovaken en 5 Roemenen. Er waren 13 kwetsbare profielen: 9 medische, 3 bejaarden en 1 NMBV.
48. In augustus werden 341 aanvragen voor vrijwillige terugkeer ingediend, waarvan er al 252 teruggekeerd zijn. De top vijf van bestemmingen: Brazilië (71), Slowakije (43), Oekraïne (36), Rusland (21) en Mongolië (15). 37 van hen hadden een hangende asielaanvraag (waaronder veel Slovaken), 71 waren uitgeprocedeerd, 154 verbleven illegaal op het grondgebied. Opnieuw werd het grootste deel van de dossiers aangedragen door de NGO-partners (181); de rest werd ingediend door Fedasil (58), DVZ (11), waaronder familiehuizen (7) en Croix-Rouge/Rode Kruis (samen 12). In 55 dossiers werd een reïntegratiepremie toegekend: voor 5 Brazilianen, 12 Slovaken, 8 Armeniërs 6 Russen en 3 Angolezen. Er waren 10 kwetsbare profielen: 2 bejaarden, 6 medische gevallen, 1 slachtoffer van mensenhandel en 1 NBMV.
49. In de periode januari-augustus 2009 zijn er in het totaal 1.889 personen vrijwillig teruggekeerd. Vorig jaar waren dat er voor dezelfde periode ongeveer evenveel, 1.881. Er wordt verwacht dat het totaal voor 2009 ergens rond de 2.800 zal liggen.
50. Mevrouw Janssens vraagt hoe het komt dat er telkens zoveel Brazilianen onder de vrijwillige terugkerenden zijn. Mevrouw D'Hoop zegt dat IOM daar een onderzoek naar verricht heeft waarvan de resultaten terug te vinden zijn om haar website: <http://www.belgium.iom.int/REAB/documents/Dutch%20Final%20Report%20Brazil.pdf>.
51. Mevrouw Bultez dacht dat Slovaken uitgesloten waren van een reïntegratiepremie. Mevrouw D'Hoop verduidelijkt dat dit inderdaad het geval is, tenzij ze in een opvangcentrum zitten (Fedasil, Rode Kruis, Croix-Rouge). De heer Beys wil weten waar dat onderscheid op gebaseerd is en mevrouw Bultez wat het standpunt van IOM is over de terugkeer naar EU-lidstaten. Mevrouw D'Hoop bevestigt dat voor hen normaal geen reïntegratiepremie mogelijk is, maar dat het uitzonderlijk toch kan voor

EU-burgers die in een opvangcentrum zitten (Fedasil, Rode Kruis, Croix-Rouge) of voor diegenen die een kwetsbaar profiel hebben.

Na de vergadering vult Fedasil deze informatie aan: het is inderdaad zo dat de reïntegratiebijstand niet meer automatisch wordt toegekend aan EU-burgers. Enkel indien er sprake is van reële kwetsbaarheid kan er reïntegratie worden toegestaan. Hetzelfde principe wordt gevolgd voor EU-burgers die terugkeren vanuit het opvangnetwerk. Fedasil benadrukt dat er op geen enkele manier een striktere regelgeving van toepassing is op EU-burgers uit andere opvangcentra dan de federale.

52. Mevrouw D’Hoop wil ook nog de aandacht vestigen op het feest dat op 1 oktober georganiseerd wordt n.a.v. het 25 jarige bestaan van het REAB-programma. Het zal plaatsvinden in de Espace Jacquemotte onder de vorm van een soort videoconferentie met teruggekeerden. Er zal op een bepaald land gefocust worden, waarschijnlijk wordt dat Armenië. De website wordt ook volledig vernieuwd en uitgebreid, op de volgende contactvergadering wordt het nieuwe adres meegedeeld.

53. De heer Renders zegt dat de bezoekers van de gesloten centra soms te horen krijgen dat de gedetineerden iemand van IOM gezien hebben zonder dat ze daar om gevraagd hadden. Mevrouw D’Hoop zegt dat IOM nochtans normaal gezien enkel tussenkomt als er een individuele vraag naar terugkeer en reïntegratie is, die via de sociaal assistent is doorgegeven. Soms komen er wel vragen voor een algemene infosessie waar IOM op ingaat, maar het standpunt van IOM is dat in principe enkel op vraag van de betrokkene wordt tussengekomen.

54. De heer Renders wijst er op dat asielzoekers die aan de grens aangehouden worden en asiel aanvragen, geen toegang krijgen tot het terugkeerprogramma van IOM. Vaak zijn ze bereid terug te keren naar hun land van herkomst, maar niet naar een eventueel transitland (bijvoorbeeld iemand uit een Aziatisch land die via een Afrikaans land naar België gekomen is, die dreigt teruggedreven te worden naar dat Afrikaanse land door de Belgische grensautoriteiten). Mevrouw D’Hoop bevestigt dat IOM in België inderdaad bij dergelijke gevallen niet kan tussenkomen, omdat de specifieke criteria van haar Belgische programma dat uitsluit. Elk land heeft namelijk zijn eigen criteria, afhankelijk van wie het nationale project financiert en onder welke voorwaarden.

Fedasil benadrukt na de vergadering dat in de overeenkomst tussen Fedasil en IOM op geen enkele manier is bepaald dat deze personen geen toegang zouden hebben tot het REAB-programma. Echter, in dergelijke gevallen, ressorteren de betrokkenen onder de Dienst Vreemdelingenzaken die kan beslissen hen geen toegang te geven tot het programma voor vrijwillige terugkeer.

Mededelingen van Fedasil (Mevrouw Machiels)

55. Mevrouw Machiels stelt haar collega bij Fedasil voor, mevrouw Vinciane Masurelle, die zich bezighoudt met hervestiging.

56. Een overzicht van de opvangcijfers werd uitgedeeld tijdens de vergadering. De totale bezettingsgraad van alle opvanginitiatieven blijkt weer gestegen te zijn tot 107,4%, in

vergelijking met 102,7% in mei 2009 en 95% in augustus 2008. In de federale opvangcentra is er evenwel een lichte daling. Slechts 56% van de personen in de opvang hebben een hangende asielprocedure (voor DVZ, CGVS of RVV). Op 7 september 2009 verbleven 1.197 asielzoekers op hotel, wat een lichte daling is in vergelijking met enkele dagen voordien – er werd een aantal transfers uitgevoerd (90). De transfers verliepen niet op een ideale manier maar een aantal verbeteracties werden ingezet. Mevrouw Dogniez vraagt of de meegedeelde cijfers dus betekenen dat de totale bezettingsgraad van de reguliere opvang mét de hotelopvang erbij gerekend, dus in feite op ongeveer 120% neerkomt. Mevrouw Machiels zegt van niet en verduidelijkt dat het aantal van 17.701 personen de totale opvang betreft, inclusief diegenen die aan hotels werden toegewezen.

57. Mevrouw Machiels legt ook uit dat van ongeveer 1.900 personen de ‘code 207’ werd gewijzigd waarbij ze aan een OCMW toegewezen zijn. Ongeveer duizend daarvan hebben de opvang reeds verlaten. De genoemde bezettingsgraad van 107% houdt rekening met deze vertrekken. In een aantal opvanginitiatieven (bijvoorbeeld de LOI’s) is er een bezettingsgraad van minder dan 100%, maar dat is enkel omdat een aantal plaatsen gereserveerd moet blijven gedurende het uitvoeren van een transfer van 1ste fase (collectieve opvangstructuur) naar 2de fase (individuele opvangstructuur). De situatie blijft dus dramatisch.
58. De nieuwe Staatssecretaris, de heer Courard, zal de crisis nogmaals op de Ministerraad van vrijdag 11 september bespreken. Wat de extra opvangplaatsen die door zijn voorgangster Arena aangevraagd werden, is de situatie als volgt: Florennes is operationeel, Tongeren problematisch en in Elsene moet nog heel wat werk gebeuren eer de appartementen klaar zullen zijn. Bovendien blijkt dat er een heel sterke weerstand is van de politie die in deze appartement wonen en misschien gaat deze mogelijkheid zelfs wegvallen. Deze bijkomende sites zouden door Fedasil worden beheerd, maar de eventuele sites voor bijkomende opvangcapaciteit zullen opnieuw op de Ministerraad besproken worden.
59. In de hotels is enkel bed, bad en brood voorzien. Voor de sociale, medische en juridische bijstand wordt Fedasil te hulp geschoten door de organisaties (zowel opvangpartners als NGO’s), want voorlopig hebben ze personeel tekort om aan die opdracht te kunnen voldoen.
60. Mevrouw Thiébaud vraagt of er bepaalde pistes zijn waarlangs een oplossing gezocht wordt, zoals wetgevende initiatieven. Mevrouw Machiels licht de drie pistes van Fedasil toe: 1) de opvangcapaciteit verhogen, 2) de instroom verminderen, door bijvoorbeeld toegang tot de opvang te ontzeggen bij meervoudige asielaanvragen (vanaf de derde asielaanvraag) of bijvoorbeeld door nieuwe illegale families met kinderen niet meer op te vangen (dit gebeurt al zo sinds april niet meer), 3) de uitstroom verhogen, door bijvoorbeeld de code 207 op te heffen voor bepaalde categorieën. Deze pistes worden met de staatssecretaris besproken.
61. Mevrouw Bultez wilt weten of er cijfers voorhanden zijn over het aantal meervoudige asielaanvragers in de opvang. Mevrouw Machiels zegt dat precieze cijfers momenteel ontbreken.

62. Mevrouw Casteleyn vraagt of ook diegenen die onmogelijk kunnen gerepatriëerd worden naar hun land van herkomst (zoals Irakezen, Afghanen, Iraniërs, enz.) op straat gezet zullen worden, in geval van een meervoudige asielaanvraag en of er geen andere verblijfsoplossing kan gevonden worden voor deze mensen. De heer Geysen wijst erop dat, ook als ze niet geforceerd kunnen worden teruggekeerd, die personen altijd vrijwillig en op eigen initiatief het land kunnen verlaten. Volgens mevrouw Casteleyn is dat niet realistisch en ze wijst op het feit dat men riskeert om mensen uit te sluiten die echt opvang en verblijf nodig hebben en niet weg kunnen. Mevrouw Machiels meent dat er keuzes gemaakt moeten worden en dat de kwestie van het recht op verblijf buiten de competentie van Fedasil ligt. Bovendien zouden deze personen terug opvang genieten vanaf het moment dat hun dossier wordt overgemaakt aan het CGVS.
63. Mevrouw Thiébaud vraagt waarom bepaalde personen die geen nood aan materiële opvang hebben niet aan een OCMW toegewezen worden zodat ze onafhankelijk voor zichzelf kunnen instaan. Mevrouw Janssen meent dat er zelfs geen alternatief is. Mevrouw Machiels bevestigt dat dit in theorie een mogelijke oplossing is, maar voegt er aan toe dat dit een politieke kwestie is.
64. Mevrouw Poppe vraagt hoe de situatie juridisch aangepakt zal worden? Via de programmawet in december? Stel dat er pas in december een wetwijziging komt, dan is de situatie misschien al veranderd. Mevrouw Machiels antwoordt dat een wijziging bij programmawet het snelst zal gaan en dat het alvast de bedoeling is om zo de saturatie van de opvang aan te pakken. Dat betekent natuurlijk nog niet dat het noodzakelijk zo zal gaan. Mevrouw Poppe wil graag weten wat dan plan B is als er geen wetwijziging zou komen: zal Fedasil deze voorstellen toch al toepassen en dit al in praktijk zetten? Het gevaar is dan dat als Fedasil bijvoorbeeld illegaal verblijvende gezinnen buitenzet, enkel degenen die een goeie advocaat hebben nog hun recht op opvang zullen kunnen afdwingen. Mevrouw Machiels benadrukt dat er momenteel nog geen beslissingen genomen zijn en dat dit inderdaad een moeilijke kwestie is, maar dat ze die mogelijkheid niet kan uitsluiten. Mevrouw Casteleyn wil graag weten wie 'men' is: worden de partners uitgenodigd om mee na te denken? Mevrouw Machiels zegt dat de opvangwet inderdaad voorziet dat er met de NGO's overlegd wordt en dat dit ook gebeurt. Mevrouw Casteleyn is van oordeel dat het toch wat choquant is dat Fedasil zou beslissen om illegale dingen toe te passen. Mevrouw Machiels zegt dat het probleem momenteel is dat Fedasil niet over de capaciteit beschikt om iedereen die recht heeft op materiële steun op te vangen. Wie zal dan worden uitgesloten?
65. Mevrouw Verstrepen vraagt of er geen contact is met de Raad van State om hen te vragen de hangende procedures van de opvanggerechtigden, die in augustus 14% van het totale publiek in de opvang uitmaken, prioritair te behandelen. Mevrouw Machiels wijst erop dat die door een arrest van de Raad van State niet automatisch uit de opvang verdwijnen, omdat bijvoorbeeld andere gezinsleden nog een andere procedure lopen hebben. Bovendien zijn een heel aantal van deze personen ook geïsoleerd door de lopende code 207-maatregel waarbij er een OCMW wordt toegewezen en het aandeel van 14% dus nog zal afnemen.

66. De heer Beys merkt op dat de LOI's niet volzitten en vraagt hoe dat komt. Zullen diegenen in de hotels na vier maand rechtstreeks naar een LOI gaan? Mevrouw Machiels zegt dat ook dat een piste is, maar dat de personen opgevangen in hotels eerst opgevangen zullen worden in een collectieve opvangstructuur. De toestand in de opvangcentra is eveneens zeer gespannen en er bestaan lange wachtlijsten met kandidaten voor LOI's en er zal prioriteit gegeven aan deze mensen die al lange tijd wachten om een opvangcentrum te verlaten.
67. De heer Beys wil ook graag weten of Fedasil een idee heeft van de gemiddelde kostprijs per type opvang per nacht. Mevrouw Machiels meent dat financiële hulp enigszins goedkoper is dan materiële hulp. Opvang in hotels kost dertig euro per persoon per nacht, maar maaltijdcheques en begeleiding zijn daar nog niet bij inbegrepen. Opvang in hotels lijkt goedkoper maar is dus duurder dan de gemiddelde opvangdagprijs. Globaal kost opvang zo'n 37 euro per dag per persoon, exclusief medische kosten. Noodopvang en gespecialiseerde opvang zijn veel duurder. Mevrouw Crauwels wijst er op dat financiële hulp inderdaad goedkoper is voor de federale overheid, maar dat daarbij nog geen rekening gehouden wordt met de kostprijs voor de lokale besturen en de OCMW's en dat de kwaliteit van de opvolging ook vaak minder is dan in het geval van materiële steun.
68. Mevrouw Bultez vraagt of bij de berekening van de vier maanden waarna men in aanmerking komt voor een opvangplaats tweede fase ook rekening gehouden wordt met een eventueel verblijf in Casu, aangezien dit toch collectieve opvang is. Mevrouw Machiels is van mening dat opvang in een noodopvangstructuur of een hotel ook meetelt en zal dit laten bevestigen. Dit wordt na de vergadering bevestigd.
69. De heer Beys vraagt of er ook nog iets gebeurt met het rapport van de ombudsman over de opvangcentra. Mevrouw Machiels zegt dat Fedasil het bestudeerd heeft en dat er reeds gewerkt werd en wordt aan een aantal door de ombudsman geformuleerde aanbevelingen.
70. Mevrouw Masurelle licht de evolutie van het pilootproject voor hervestiging ('resettlement') toe. Fedasil heeft de personen op de luchthaven opgewacht en hen verdere informatie gegeven. In vijf dossiers zijn er familieleden die reeds in België of een andere EU-land zijn. 1 persoon is bij familie ondergebracht, 20 personen zijn naar het opvangcentrum in Pondrôme overgebracht (met 10 minderjarigen), 16 in Sint-Truiden (met 1 minderjarig). Over de hele groep (dus met de Palestijnen die op de 23e zullen aankomen), zijn 3 kinderen jonger dan 12 jaar. Donderdag 3 september zijn ze naar DVZ gegaan voor hun asielaanvraag. Er is een opvangprogramma uitgewerkt in de centra met het onthaalbureau (in Sint-Truiden) en Bon vzw (in Pondrôme). Een integratieprogramma is uitgewerkt met Vluchtelingenwerk Vlaanderen en andere operationele partners (Socialistische Solidariteit, Caritas International en CAW De Terp – PSC Antwerpen), binnen een project van het EVF. Nu wordt er gezocht naar gepast privéonderdak. Verplaatsing naar privé-woningen zou na een opvangfase van drie à vier weken moeten plaatsvinden. Het is duidelijk een pilootproject, zowel op het vlak van opvang als op het vlak van integratie.

71. Mevrouw Casteleyn vraagt waarom er niet eerder naar logement gezocht is. Mevrouw Masurelle zegt dat alle elementen die daarvoor nodig zijn, pas laat gekend waren bij Fedasil. Zo is de aankomstdatum van de groep Palestijnen nog maar sinds één week gekend. De projectoproep van het EVF nam ook tijd in beslag. Mevrouw Bultez verduidelijkt dat de eerste infosessie in mei plaatsvond, dat de selectie rond 15 juli begonnen is en dat midden augustus pas het akkoord van het EVF met betrekking tot de financiering er was. Al bij al is alles redelijk snel gegaan aangezien er al zijn die logement hebben.
72. Mevrouw Casteleyn vraagt ook nog wie de evaluatie zal doen van het pilootproject. Mevrouw Masurelle zegt dat Fedasil belast is met de opvolging en de evaluatie van dit pilootproject (luiken opvang en integratie) en zal dat doen in samenwerking met de betrokken organisaties in het kader van de overlegstructuren die voor resettlement opgericht zijn.

Mededeling van het Rode Kruis (Mevrouw Janssens)

73. Mevrouw Janssens deelt mee dat het Rode Kruis ook meehelpt met de bezoeken aan de hotels waar asielzoekers opgevangen worden. Ook werden een aantal families opgevangen in het kader van het KB 24.06.2004 van Fedasilcentra overgebracht naar de centra in Overpelt en Wingene.

Mededeling van Croix-Rouge (Mevrouw Dogniez)

74. Mevrouw Dogniez legt uit dat Croix-Rouge één keer per week in de mate van het mogelijke elk hotel met opvangsgerechtigden bezoekt en er probeert alle mensen te zien te krijgen. Er werd ook een informatiefolder uitgewerkt in verschillende talen. De problemen zijn velerlei: mensen hebben geen zeep of geen jetons om hun was te doen, enz. Op 1.200 personen zijn 97 kwetsbare profielen gedetecteerd, voor wie dringend een oplossing moet gevonden worden in de collectieve opvanginitiatieven. 48 zitten al in opvangcentra: 25 in centra van Croix-Rouge, 19 in federale centra en 3 in centra van het Rode Kruis. In het totaal heeft Croix-Rouge 70 werkdagen op eigen kosten gepresteerd; de gewone werking heeft daaronder geleden. Er is een gedetailleerde analyse van de situatie in de hotels opgemaakt door Croix-Rouge en overgemaakt aan Fedasil en aan het Kabinet.
75. Mevrouw Dogniez bevestigt ook dat het opvangcentra van Hastière voor 75 geïsoleerde mannen in september wordt gesloten om dit opvangcentrum geen aangepaste opvang meer gaf.
76. Mevrouw Casteleyn vraagt of er een globaal profiel van de personen in de hotelopvang gemaakt werd in het rapport: eerste of meervoudige asielaanvragen, e.d. Mevrouw Dogniez zegt dat de focus vooral lag op de kwetsbare profielen en niet zozeer op hun asielprofiel.

Mededeling van CIRE (Mevrouw Bultez)

77. Mevrouw Bultez deelt mee dat Ciré en de andere organisaties inspanningen doen om de juridische bijstand in de hotels te verzekeren, maar dat ze daar vaak niet toekomen omdat er te veel materiële noden zijn: school voor de kinderen, medische problemen, maaltijdbonnen, al dan niet naar een centrum overgebracht worden, enz.
78. Mevrouw Bultez verwijst naar de website van Ciré waarop de data en de plaatsen terug te vinden zijn van de infosessies die zij organiseren n.a.v. de regularisatiecampagne. Mevrouw Maes vraagt wat het doelpubliek van die sessies is. Mevrouw Bultez antwoordt dat zij enerzijds gericht zijn op de sociale organisaties en advocaten en anderzijds op de betrokkenen zelf.
79. Mevrouw Casteleyn meldt dat ook het VMC in de *Toolbox* op haar website alle informatie over de regularisatiecampagne bijna uur per uur geactualiseerd.

Mededeling van BCHV (Mevrouw van der Haert)

80. Mevrouw Van der Haert wijst erop dat het BCHV ook meehelpt met de juridische informatiesessies in de hotels. Het zijn vooral de personen die in een Dublinprocedure zitten of een meervoudige asielaanvraag indienden en die in de hotelopvang terechtgekomen zijn, die het BCHV zorgen baart. Zij hebben immers dringend een advocaat nodig en het BCHV kan hen enkel doorverwijzen. In bepaalde hotels zitten bijna uitsluitend personen met een Dublinprocedure. Is DVZ zich hier van bewust? En kan er hier misschien rekening mee worden houden, zoals het CGVS doet. De heer Geysen zegt dat zijn inderdaad de procedure gewoon verder afhandelen en dat dit niet zal veranderen.

**De volgende contactvergaderingen zullen plaatsvinden
op 13 oktober (opgelet 14 uur !)
op de zetel van de CBAI, Stalingradlaan 24, 1000 Brussel**

**en op 10 november en 8 december om 9h30
op de zetel van Fedasil, Kartuizerstraat 19-21, 1000 Brussel.**